

Yirmi Dört 25

– Mustafa ESER · 07 Kasım 2019

Aklına takılan bazı konuları sorabilmek için Kılıç Bey'in ofisine gitmişti Yusuf. Kılıç Bey ve Şahin büroda Şehir Televizyonunu seyrediyorlardı. Kılıç Bey'in işaretiyle oturdu. Televizyondaki spiker heyecanla konuşuyordu;

-Konsey başkanıyla beraber hunharca saldırıya uğrayan Şehir Meclisi temsilcileri iki gün sonra görevlerine yeniden başlayacaklar. Konuyla ilgili basın toplantısı yapan Meclis başkanı şehrimizi bir suç yuvası haline getirmek isteyenlere karşı Her türlü mücadelenin yapılacağını söyledi. Suçla mücadele etmesi gereken bir başmüfettişin bizzat suç örgütü kurmasının ilginç bir tesadüf olduğunu söyleyen başkan Şehir meydanındaki saldırının aynı zamanda suç örgütlerinin sisteme baş kaldırısı olarak algılanması gerektiğini belirtti. Canlarını kaybetmek pahasına suç ve suçlularla mücadeleye devam edeceklerini söyleyen Meclis başkanı yeni çalışma döneminde meclisi önemli projelerin beklediğini ekleyerek bu projelere tüm toplum merkezi ve şehir çalışanlarının katkılarını beklediklerini sözlerine ekleyen...

Kılıç Bey televizyonu kapattı.

-Hoş geldin Yusuf dedi. Büronun kuruluşunu tamamlayabildin mi?

-Tamamlamak üzereyim Başmüfettişim. Yeni görevinizi tebrik ederim.

-Teşekkür ederim Yusuf. Benden bir isteğin var mı?

-Evet efendim. Başkan Ofis'in kuruluş masraflarının Konsey ve Meclis bütçesinden karşılanması talimatını verdi.

-Evet.

-Bu büroda bir meclis temsilcisinin görevlendirilmesi demek. Sizden büroya bir raportör müfettiş görevlendirmenizi isteyecektim.

-Şahin sen birini ayarla.

-Tamam Kılıç.

Yusuf teşekkür edip çıkınca Şahin sordu;

-Dün kurulda neler olduğunu anlatmayacak mısın Kılıç?

-Önemli bir şey olmadı Şahin. Kuruldakiler benim Kurul'a seçildiğim için şanslı olduğumu düşünüyorlardı. Onlara şansın iyi insanlarla birlikte çalışmak olduğunu anlattım.

Masadaki kırmızı telefon yanıp sönmeye başladı.

-Alo. Tamam, orda olurum.

-İki gün sonra meclisin açılışına başkan birlikte gitmemizi istiyormuş.

-Kılıç dedi Şahin. Süleyman Bey'le konuşurken bir an Yusuf'un ismini vereceksin sandım. Eğitimde aynı fikre kapılmış. Yusuf'un ismini neden vermedin?

-Yusuf'un ismini vermeyi bende düşündüm Şahin. Deşifre olmasından çekindim. Henüz çok genç biraz olgunlaşsın. Bu arada Yusuf'a bir araba tahsis edelim. Dediği gibi bir müfettiş-raportör görevlendirelim. Bildiğin biri var mı?

Şahin biran düşündü.

-Bildiğim biri var ama çalışır mı bilmem.

-Kim?

-İlyas

Kılıç Bey ismi hafızasında aradı buldu.

-Vaiz'i sen ikna edersin Şahin.

-Bence Yusuf gitsin kendisi ikna etsin.

-?

Yusuf ve Valentina yemekten sonra büroya döndüklerinde bekleyenler vardı. İş ajansından gelenlerle tek tek görüştüler. Yusuf'un talimatı üzerine odaya iki bilgisayar kurulmuştu. Yusuf gelenlerin Müfettiş bilgi bankasından güvenlik soruşturmalarını

yaparken Valentina'da mali prosedürü tamamlamaya uğraşıyordu. Teknik servisin sorumlusuyla birlikte binadaki malzemelerin tamamını Finans merkezi'ne kaydettiler. Binada bulunan tüm teknik ekipmanın değer tespitlerini yapıp kuruluş masrafı olarak Kılıç Bey'in hesabına aktardılar. Yusuf'un hazırladığı Ofis sözleşmesini Başkan onaylamıştı. Valentina bilgisayarında çalışırken Yusuf kafeye geçti. Kafeye'de bir bilgi sayar kurulmuştu. Valentina'nın sekreteri çalışıyordu. Atkuyruğu bağladığı uzun siyah saçlı bir kızdı sekreter. Gömleğinin iki düğmesi açıktı. Valentina'nın değer tespitlerini yaptığı bilgisayar ve diğer teknik ekipmanın Veri tabanı'na kaydını yapıyordu.Yusuf'u görünce ayağa kalktı. Yusuf eliyle oturmasını işaret etti. Kendisine ısıtıcıdan çay aldı. Sekreter kendisine bakıyordu.

-Güvenlik soruşturmanız tamam dedi. Buraya gelmeden Bayan Tuna ile görüştünüz mü?

-Evet, müfettişim görüştüm.

-O zaman görevinizi biliyorsunuz?

-Evet biliyorum.

-Bayan Valentina'nın sekreteri olarak işe alındınız. Bu iş için özel olarak seçildiğinizi biliyorsunuz.

Akademide güvenlik elemanı eğitimi aldığınız için aynı zamanda 24 saat yakın koruması olacaksınız.

Onunla aynı dairede kalacaksınız.

Yusuf'un gözü kızın boynundaki kolyeye takıldı birden. Siyah bir gülün içinde Yirmi Dört köşeli bir yıldız olduğunu fark etti. Yusuf'un baktığını fark eden kız gömleğinin düğmesini ilikledi. Isıtıcıdan bir çay daha alıp odaya geçti. Büroya çalışmak için başvuruların nerdeyse tamamı Yirmi Dört'ün adamıydı. Başvuran herkes Valentinaya fark ettirmeden Yusuf'a 24 köşeli yıldız göstermişti. Bilgisayarın başında çalışan Valentina Yusuf'u görünce güldü. Uzattığı çayı alıp koltukta geriye yaslandı. Gözlerini ovuşturdu.

-Yoruldu dinlen biraz.

-Yarın büyük gün Yusuf dinlenecek zaman yok. Bugün bütün kayıtları bitirmeliyiz. Ablam geldiğinde eksik bulursa hemen ispiyonlar babama.

Yusuf gülümsedi.

-Merak etme az kaldı. Odaların teknik ekipmanı kuruldu. Güvenlik faaliyete geçti. Personelin güvenlik soruşturmaları ve kayıtları tamam. Kalan işleri yarın yaparız. İki gün sonra ablan gelecek. Babanla meclisin açılışına katılacağı için 11 den önce gelemez. O zamana kadar yetiştiririz. Hava kararmak üzere geç kalma istersen. Yarın devam edelim.

-Pekâlâ, Yusuf sen bilirsin. O zaman ben çıkıyorum.Yarın görüşürüz iyi akşamlar.

Akşam hava karardıktan sonra Şahin ve Yusuf Vaiz'in çiftliğine gittiler. Şahin Yusuf'a istediği gibi bir raportör olduğunu ama Vaiz'den izin almak gerektiğini söylemişti. Birlikte Büyük salonda Vaiz'in konuşmasını dinlediler. Yusuf artık bu çiftliğe gelmeyi daha çok istiyordu. Çiftlikte her gecelemesinde farklı rüyalar görüyordu. Çiftliğin farklı bir havası vardı. Çiftlikte yabancılık çekmiyordu. Şehirdeki karamsarlığın aksine çiftlikteki herkeste aşırı bir iyimserlik olduğu hissediliyordu. Müfettiş olarak çalıştığı iki seneden bu yana karşılaştığı herkesin düşmanca bakışlarına bu çiftlikte rastlamıyordu. Çoğunluğunun eski suçlu olduğunu zannettiği bu insanlar gülererek bakıyorlardı kendisine. Müfettiş olduğunu bildikleri halde candan davranıyorlardı. Bu Yusuf'un alışkın olmadığı bir şeydi. Yatacakları odaya geçtiklerinde Vaiz yanında uzun saçlı biriyle geldi. Kucaklaştılar. Masaya oturup çaylarını yudumlamaya başladılar. Yusuf saygılı bir şekilde konuşmaya başladı;

-Teşekkür ederim efendim dedi Yusuf saygılı bir ses tonuyla.

-Teşekkürün sebebi nedir Yusuf? Niçin teşekkür ediyorsun bana?

-Adamlarınızın yardımları...

-Bak Yusuf ben kimseden bir şey istemem. Bu eve gelen kimse ne sebeple olursa olsun yargılanmaz. Herkesin kendi kararlarını almak ve uygulamak hakkı vardır. Buna sonuna kadar saygı gösteririm. Ben atalarımın bana intikal eden misyonu yürütmeye çalıştım her zaman. Benim görevim insanların YÜCE YARATICI'nın emrettiklerini aktarmaya çalışmaktır. Elimden geldiği kadar insanlara yardımcı olmaktır. O gün meydana gelen herkes kendi isteği ve kararıyla geldi.

Vaiz söylemek istediklerini söylemişti. Sustu. Karşısındakilere baktı. Her zamanki gibi gözlerinin içi gülüyordu.

-Vaiz dedi Şahin usulca. Yusuf Konsey başkanının himayesinde Özel Ofisin kuruluşunu yapıyor. Ofiste çalışmak için müfettiş yetkili bir Raportöre ihtiyacı var. İzin verersen İlyas'ın büroda çalışmasını istiyoruz.

-Ben kimseye izin vermem Şahin bilirsin.

Vaizin gözleri gülüyordu her zamanki gibi.

-Çiftlikte bulunan herkes istediği yerde çalışabilir. Bunu İlyas'a sormalısınız.

Arkada ayakta bekleyen adama dönüp;

-İlyas'a söyler misiniz buraya gelsin.

Bir saat sonra yatmaya hazırlanıyorlardı. İlyas Bey ofiste çalışmayı kabul etmemişti. Sebebi yoktu ama çalışmak istemiyordu.

-Şahin Bey çiftlikte hiç telefon ve bilgisayar ağı görmedim. İletişimi neyle sağlıyor Vaiz?

-Vaizin haberleşmek için telefona ihtiyacı yoktur Yusuf Bey.

-?